

ΕΙΣ ΤΟΝ «ΑΙΩΝΑ»

“Όταν ψυχρά μας έλουνεν ή πάλλενκος χιών
 άκούσαμε κι' εφώναζαν 'στους δρόμους: ο Δίω ν!
 Εύχόμεθα ζώην μακράν, μ' είνε ψύχρα τόση
 που νέον θαύμα θ'ά γειή, αν δέν τά κακαρώσῃ.

Μαύρος Τάτος

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

(Άφιερώνεται εις τὰ «Χρονικά της Στατφόρδης».)

“Ο κ. Πρωθυπουργός μας δέν άπασχολεί μόνον τόν κ. Δηλιγιάννην και την ιδιικήν μας δημοσιογραφίαν· ουχί σπανίως άπασχολεί και άλλα ύψηλότερα πρόσωπα του κ. “Ηγέτου της Άντιπολιτεύσεως και την δημοσιογραφίαν άλλων Κρατών. “Εσχάτως τὰ «Χρονικά της Στατφόρδης» έδημοσίευσαν την εικόνα και μακροσκελή αυτού βιογραφίαν, τας όποιās άνεδημοσίευσεν ή συνάδελφος «Άκρόπολις». Περί της βιογραφίας δέν δυνάμεθα νά βεβαιώσωμεν, αλλά την εικόνα άναμφισβόλως θ'ά έξωγραφησεν ο κ. Στηλμαν. “Οπωςδήποτε έπειδή πιθανόν νά έλθῃ ή όρεξις και εις άλλην έφημερίδα νά δημοσιεύσῃ έπίσης πιστήν εικόνα και βιογραφίαν, όσον και τὰ «Χρονικά της Στατφόρδης», παρέχόμεν τας έπομένας πληροφορίες περί της άκριθείας των όποιων έγγυάται και εις νεοφώτιστος βουλευτής της Άντιπολιτεύσεως θεωρούμενος εκ των μάλλον αξιοπίστων και εύσταθών συγχρόνων άνδρων.

“Ο κ. Τρικούπης δέν έγεννήθη εις τὸ Μεσολόγγιον και είνε ήλικίας όγδοήκοντα όκτώ έτών. “Εν τῇ άκμῇ ούτω του βίου εύρισκόμενος πάντοτε μεταβαίνει και άτενίζει την Άκρόπολιν, καίτοι έχων νά παλαίσῃ πρός άξίαν λόγου Άντιπολίτευσιν. Ουδέποτε φορεῖ πῖλον, ίνα μή κρύπτεται ή μακρά του κόμη και περιβάλλεται συνήθως με άρχαϊκώτατον τρίβωνα. Τὰ πέδιλα είνε τὰ συνηθέστερα ύποδήματά του και αἱ παραγναθίδες τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικόν του προσώπου του. Εἰς των βιογράφων αυτού έγραψεν, ότι είνε Έλληνα μέχρι μυελού, πράγμα τὸ όποϊον, εἰν ήλήθευε, θ'ά ήτο πολὺ δυσάρεστον. “Ο κ. Τρικούπης είνε βραδύγλωσσος και, όταν όμιλῇ από του βήματος, πάντοτε μεταχειρίζεται σχοινοτενεῖς φράσεις, τας όποιās ειρωνεύονται ο κ. Δηλιγιάννης και οἱ φίλοι αυτού. Κάτοχος μεγάλης περιουσίας έχει ιδιόκτητον μέγαρον έξ όλίγων δωματίων διά τὸ όποϊον όμως—παραδόξως πῶς— πληρώνει ένοίκιον.

Κατά τὸ 1885 έλθών Πρωθυπουργός διά της άδεξίας πολιτικῆς του έφερε τόν άποκλεισμόν της Έλλάδος συγκαλέσας άσκοπον έπιστράτευσιν· εύτυχῶς ήλθεν εις την έξουσίαν ο σθεναρός αντίπαλος αυτού κ. Θ. Δηλιγιάννης, όστις έσωσε τόν τόπον με θυσίαν μάλιστα της μιᾶς αυτού χειρός. “Επί της πρωθυπουργίας του κ. Τρικούπη τὰ οικονομικά του Κράτους κατά τόν κ. Σιμόπουλον περιέρ-

χονται εις άθλίαν κατάστασιν, ή δέ διοίκησις κατά τόν κ. Κουκούλεζαν φθάνει εις τὸ μή περαιτέρω. Τόσον μάλιστα ο τελευταίος είχαν έξοργισθῇ έσχάτως έναντίον του, ώστε ώρμησε κατ' αυτού και άφεύκτως θ'ά τήν κατεδίβαζε του βήματος, εἰν δέν παρενέβαινον οἱ κκ. Πετροπουλάκης και Κουμουνδοῦρος. “Εν τῇ Άντιπολιτεύσει διακρίνει τις πολλά πρόσωπα κατέχοντα διαπρεπή κοινωνικήν θέσιν και τὰ όποια σήμεραν έμμανῶς καταπολεμοῦσι τόν κ. Τρικούπην, διότι έζήτησε νά ταις δώσῃ ύπουργικά χαρτοφυλάκια. Λέγεται, ότι τελευταίον και εις τόν κ. Μίλησιν ήθελε ν' αναθέσῃ ταιούτο βάρος, άλλ' ο πονηρός αυτός Κρανιδιώτης τὸ άπέφυγε κηρυχθείς άντιπολιτευόμενος.

“Ηδη εύρίσκεται εις την έξουσίαν στηριζόμενος επί έλαχίστης πλειοψηφίας. Μάλιστα οἱ γινώσκοντες καλῶς τὰ πράγματα ισχυρίζονται, ότι ο κ. Τρικούπης δέν άπολαύει της έμπιστοσύνης του τόπου, και ότι εις τας μελλούσας εκλογάς ή Άντιπολίτευσις θ'ά έλθῃ επί την άρχήν τουλάχιστον με... βαρβαρόφωνα. Θ'ά φανῇ περίεργον, άλλ' είνε αληθές! “Ο κ. Τρικούπης δέν γνωρίζει καμμίαν ξένην γλῶσσαν, και συνεννοείται μετά των πρέσβειων διά του κ. Βουλπιώτου. Χωρίς νά τὸ γνωρίζωσιν οἱ συμπολίται του, ο κ. Τρικούπης είνε έγγαμος, έχει μάλιστα και πέντε τέκνα άρρενα, τὰ όποια, εἰν ήσαν πραγματικά και ενήλικα, άφεύκτως θ'ά μετέβαινον εις Άγγλίαν και θ'ά έξυλοκόπουν άνοικτηρμόνως τόν κ. Διευθυντήν των «Χρονικῶν της Στατφόρδης» διά την δημοσιευθεῖσαν εικόνα και βιογραφίαν του πατρός των.

Γιοπανάιος

‘ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Μικρός Σπουργίτης έρριξε μέσ' 'ς τῇ Βουλῇ τὰ 'μάτια κ' εις τούς κρυφούς του λογισμούς θυμὸ γεμάτος εἶπε:
 “Αν γιά τούς μόχθους σου, Βουλῇ, κι' αν γιά τόν έθνισμό μούντζαις ο λίθος έβρανε, μαύραις φτυσιαῖς ο ήλιος, [σου δῶρα δέ θ'ά τανῇ γιά σέ και γιά τούς μέσ' άγύρταις βάνανσος κόσμος, βρωμερός, σατανικά φτιασμένος!

Σπουργίτης

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

“Εκ της Πελοποννήσου:

“Τήν παρελθούσαν Πέμπτην, ως πληροφορούμεθα, έθεάθη ο νεκρός στρατιώτου τινός άποθανόντος εν τινι ξενοδοχείῳ, διευθυνόμενος εις τὸ νεκροταφεῖον άνευ ιερέως. Τὸ σημειοῦμεν πρός γινῶσιν των άρμοδίων.»

“Εκ της ‘Ηχοῦς της Τήρου:

“Παρά πάντων δέ άδιακρίτως των συμπολιτῶν μας εδέ-

χθη δ κ. Π. Ἀρμακόλλας συγχαρητήρια ἐπὶ τοῦ ζητήμα-
τοῦ Πατριωτισμοῦ ὅπερ ἔθεσεν ἡ «Ἠχώ» κατὰ τὴν τελευ-
ταίαν ἐπαναληπτικὴν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν δι' ἧς ἀνεδεί-
χθη Βουλευτὴς ὁ συμπολίτης μας κ. Ι. Γκιών, καὶ τὸ ὁ-
ποῖον υἱοθέτησε...

Ἐκ τῆς Θεσσαλιώτιδος :

«Ὡς ἐν παρόδῳ δὲ παραθέτωμεν τὴν παρατήρησιν ὅτι
ἡ τροφή πρὸς τὸ σῶμα ὁμοιάζει πῦρ πρὸς χύτρον πλήρη
γάλακτος ἢ ἄλλων φαγητῶν».

Ἐκ τῆς αὐτῆς :

«Ἐπιμένομεν, ὅτι ἡ διὰ τῆς νηστείας τῶν ὁρμῶν τοῦ
ἀνθρώπου ἔχει τοσαύτην σχέσιν πρὸς τὴν διττὴν ἀπόλαυ-
σιν τῆς υἰείας τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, ὅσην ἀναμ-
φισβήτητον ἀλήθειαν ἐμπερικλείει ἡ θεωρία τοῦ Χάνμαν,
διατεινομένη ὅτι τὰ ὅμοια διὰ τῶν ὁμοίων θεραπεύονται
μὴ ἀπεχούσης πολὺ τῆς τῶν παλαιῶν δοξασίας, ὅτι τὰ
ἐναντία θεραπεύονται διὰ τῶν ἐναντίων, ἂν καὶ ἐκ δια-
μέτρου ἀντίθετοι τυγχάνωσιν.»

Ἐκ τῆς Σάλπιγκος τῆς Κύπρου :

Ἔνα καλὸν πολὺ καλὸν ἐγίνη στὰ χωριὰ μας,
κ' εἶνε ὠφέλεια πολλῶν ἀπὸ τ' ἀφεντικὰ μας.
Οἱ Ἀγγλοὶ τοῦτο τὸ κακὸν πολλὰ τὸ ἐπιτύχαν
ἐσκέφθησάν το μὲ μὲλὸν γιὰ τὴν βρωμομαστίχαν.
Δὲν δίδουν ἄδειαν πολλοὺς γιὰ νὰ πολοῦν μαστίχα
αὐτὸς δὲν εἶνε νῦς ἀπλοῦς, ζυγίσαν τον στὴν τρίχα.
Πόσα δὲν κάμναμεν κακὰ ; Ποῦ πίνναμε τὴν ράκα ;
Μανθάναμεν καὶ τ' ἀγγλικὰ μ' ἐδίβα τρίκκι τράκκα.

Ἐκ τῆς αὐτῆς :

Ἐλα νὰ πιούμε μιὰν Χαμπὴ τὸ κέφι μας νὰ σάση
ὥστε ποῦ γίνοντα στουππί, τόσον πρωτὶ πρὶν φάσι.
Ἐκάθουνταν γιὰ μιὰν πιναίαν, κ' ἐπίνναν ὅλημέραν,
καὶ δὲν ἐπιάννασι δουλειὰν τὴν τσυχκαροδευτέραν.
Ἐγγλέζοι μου ἐξακουστοί, καὶ σεῖς τραβᾶτε πύραν
ποῦ μιὰν ποτίλιαν καὶ σωστὴν οὔλοισας μὲ τὴν γύραν.
Ἀλλὰ καὶ μῆς ὅσον νὰ πῆς οὐδὲν καὶ τοῦ καὶ θρί,
πιθάρι χῶρις ἐντροπὴν κουμπᾶ εἰς τὸ γαστρί.

Ἐκ τοῦ Ἀχελώου :

Ὁ ἀρχισυντάκτης ἡμῶν εὐρίσκεται ἐν Ἀκαρνανίᾳ ἀσθε-
νων καὶ βᾶσανα ἔχων δικαστικῶν ἀγωνῶν, καὶ διὰ τοῦτο
παραφερόμενος βάλῃ καὶ ὅπου ἴσως δὲν πρέπει, καὶ κατὰ
τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ οὗ ἀνέκαθεν εὐχεται καὶ μάχεται καὶ διὰ
τοῦτο παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομησταὶ νὰ φανῶσι
ἐπιεικεῖς καὶ γαννατοὶ ἀποστέλλοντες τὴν συνδρομὴν των
κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην διὰ τὸν «Ἀχελῷον» περιστάσιν
χωρὶς νὰ λεπτολογῶσιν ὅτι δὲν ἐκδίδεται καθὼς αἱ ἄλλαι
ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδες».

Ἐκ τῆς Καρδίτσας :

«Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶς παρατηρεῖται τὸ ἐξῆς παράδοξον,
πλυθὺς γραιῶν καθ' ἐκάστην μεταλλάσσει βίον μεταβαί-
νουσιν ἐσπευσμένως εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν !»

Ρεμενταχίτη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Δαμίαν Φ. Χρηστίδην· Εἰς τὸ ἀπὸ 25 Ἰουλίου ε. ε. δελτάριόν σας
μᾶς ὑπεσχέθητε τὴν πληρωμὴν τῆς ὀφειλῆς σας καὶ ἐν τοσούτοις μέχρι σή-
μερον τίποτε δὲν ἐλάδομεν. Φροντίσατε ταχέως ἵνα μὴ μετανόησῃτε. —
Μάτρας, Χ. Π. Περιμένομεν ἀπάντησίν σας. — Σπύρον, Ε. Β. Μᾶς ἐ-
λησμονησατε. — Τρίκαλα, Α. Ζ. Ἡ σιωπὴ σας ἀνεξήγητος. — Ἀλε-
ξάνδρεια, Α. Σας εὐχαριστοῦμεν.

BIBLIA

ΕΥΡΥΤΑΛΟΣ. Σπυρ. Παγανέλη. Ἐν τῇ «Ἐβδομάδι» ἐδημοσιεύθη
μέρος τοῦ νέου ἔργου τοῦ κ. Παγανέλη. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ἐνταῦθα : ἐξ
ὄνου καὶ τὸν λέοντα ; Ὅχι. Διότι χωρὶς τὴν ἀναγνώσιν τις καὶ γραμμὴν ἔστω
δύναται νὰ ἐννοήσῃ περὶ τοῦ ἔργου, ἀρκεῖ νὰ ἴδῃ ἐπὶ κεφαλῆς Σπ. Πα-
γανέλης Ὁ γλαφυρὸς συγγραφεὺς ἀποφασίζει νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ νέον ἔργον
του, δὲν τὸ ὀνομάζει οὔτε θῆρα, οὔτε κωμῳδίαν οὔτε... Καὶ ἡμεῖς δὲν
τὸ ὀνομάζομεν. Ἀρκοῦμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ φράσις ἐν αὐτῷ εἶνε κομψή
καὶ ἡ φαντασία τοῦ συγγραφέως ὑπὲρ ποτὲ ζωηρά. Δύνασθε νὰ ἐννοήσῃτε
ἐκ τῶν πρώτων λέξεων : «Νύξ. Ἀγρίαι τοποθεσίαι ἐν μέσῳ ὄρεων. Ἀ-
κούονται βρονταί ! Κεραυνοὶ διαυλακοῦσι τὸ στερέωμα. Βίαιος ἄνεμος
συνταράσσει τὰ δάση. Μετ' ὀλίγον ἐκρήγνυται θάλασσα. Ὁ Εὐρύταλος ἐπὶ τοῦ
ὑψους ἀκρωρείας μόνος, ἀσκητῆς κλπ.» Τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Παγανέλη
προσθεττεῖ ἕνα λίθον εἰς τὴν καταρρέουσιν ὁσημέραι σχολὴν ἐν ᾗ ἀνίκαί ὁ
προσφιλεὺς συγγραφεὺς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΝ, κωμειδύλλιον εἰς πράξεις δύο μετὰ
δεκαεὶ ἀκμάτων πρὸς ὀρχήστραν Νικολάον Α. Κοτσελοπούλου. Πα-
ρασταθὲν εἰς τὸ θέατρον ἡ «Εὐτέρπη» ὑπὸ ἀρτιπαγοῦς θιάσου, ἐδημοσι-
εῦθη ἤδη καὶ εἰς ἰδιαιτέρον τεῦχος.

ANALECTA par D. Rhasis Εἶνε συλλογὴ ἀξία προσοχῆς ἀποσθιγ-
μάτων, παροιμιῶν καὶ ἀποσπασμάτων ποιήσεως ἐκ τῆς Ἀραβικῆς, τῆς Περ-
σικῆς καὶ τῆς Τουρκικῆς μετ' ἀναλόγων γνωμικῶν καὶ παροιμιῶν τῆς
Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς. Τὸ περιεκτικὸν τοῦτο κομψὸν τεῦχος, συνιστᾶ-
μεν εἰς πάντα... γνωρίζοντα τὴν Γαλλικὴν, διότι εἶνε γεγραμμένον ἐν τῇ
γλώσσῃ ταύτῃ.

E K E I !

Ἐκεῖ ὅπου ὅλα τὰ Διδακτικὰ Βιβλία καὶ τὰ Μυθιστορήματα ὅλα, καὶ
τὰ Δράματα καὶ αἱ Κωμωδίαι καὶ τὰ Ποιήματα, ἔκεῖ ὅπου πωλοῦνται
τὰ φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» καὶ ὅ,τι τερπνὸν καὶ εὐθη-
νὸν καὶ ὠφέλιμον, μὲ ὅλα μας τὰ Ἡμερολόγια καὶ τοὺς ἀπείρους Ἡμε-
ροδείκτας καὶ Ἀτλαντας, ἔκεῖ ὅπου ἡ ἐξαιρετικὴ γραφικὴ ὕλη καὶ ὅλα ἐν
γένει τὰ χρειώδη τοῦ Γραφεῖου, μὲ τὰς ἀπαραίτους τιμὰς των, ἔκεῖ ὅπου
καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ μόνον ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν ἐπανορθωτικῶν τῆς κόμης
φαρμάκων, τὸ περιζήτητον HEBE'S HAIR RESTORER πωλεῖται ἀντὶ
ὀρ. 7 ! ἔκεῖ ὅπου ἀδιακόπως συρρέουσιν ὅλοι καὶ ὅλοι καὶ μὲ ὅλα τους τὰ
παιδάκια, ἔκεῖ, εἰς τὸ

Βιβλιοπωλεῖον καὶ Λογοπωλεῖον «Κορίνθης» παραπλεύρως τοῦ
γραφείου τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ἔκεῖ πωλεῖται καὶ ἡ ἐσχά-
τως ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μαυρογιάννη ἐκδοθεῖσα

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

Τιμὴ τῶν 2 τόμων δρ. 10. Λοιπὸν ὅλοι ἔκεῖ !

BIBΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ

Κρυπτογραφία—Παίγνια—Προβλήματα—Αἰνίγματα—Γρίφοι—Ἀριθ-
μητικὰ προβλήματα—Ἀκροστιχίδες—Λογογράμματα.—Ἀριθμητικὰ Παί-
γνια—Γεωμετρικὰ Παίγνια—Κυβόλεξα—Λογοπαίγνια.

ΕΚΔΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΔΟΝΗΣ

Τιμὰται δρ. 2.